

- 3) Is het met het oog op het bepalen van de inhoud van het in artikel 102, [tweede alinea,] onder a), VWEU gebruikte begrip onbillijke prijzen op het gebied van het beheer van auteursrechten en naburige rechten passend en voldoende om de uit het bruto binnenlands product afgeleide koopkrachtpariteitsindex te gebruiken?
- 4) Moet ieder verschillend segment van de tarieven worden vergeleken dan wel het gemiddelde niveau van de tarieven?
- 5) Wanneer moet het verschil tussen de tarieven die worden onderzocht in verband met het in artikel 102, [tweede alinea,] onder a), VWEU gebruikte begrip onbillijke prijzen, worden geacht aanzienlijk te zijn, zodat de marktdeelnemer met een machtspositie moet aantonen dat zijn tarieven billijk zijn?
- 6) Welke informatie kan bij de toepassing van artikel 102, [tweede alinea,] onder a), VWEU redelijkerwijs worden verwacht van de marktdeelnemer ten bewijze dat de tarieven voor auteursrechtelijk beschermde werken billijk zijn, indien de kosten van die werken niet kunnen worden bepaald zoals in het geval van materiële producten? Gaat het uitsluitend om de beheerskosten van het auteursrechtenbureau?
- 7) Moeten in geval van schending van het mededingingsrecht de door een auteursrechtenbureau aan auteurs betaalde vergoedingen met het oog op de vaststelling van een geldboete worden uitgesloten van de omzet van die marktdeelnemer?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Verenigd Koninkrijk) op 6 april 2016 — Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher/ Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Zaak C-192/16)

(2016/C 200/19)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher

Verwerende partij: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Interveniënte: Her Majesty's Government of Gibraltar

Prejudiciële vragen

1. Voor de toepassing van artikel 49 VWEU (vrijheid van vestiging) en in het licht van de constitutionele verhouding tussen Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk:
 - 1.1 moeten Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk worden beschouwd als delen van één lidstaat a) voor de toepassing van het Unierecht en heeft dat in voorkomend geval tot gevolg dat artikel 49 VWEU niet van toepassing is tussen het Verenigd Koninkrijk en Gibraltar, tenzij voor zover het van toepassing kan zijn op een interne maatregel, of b) voor de toepassing van artikel 49 VWEU afzonderlijk, zodat dit artikel niet van toepassing is, tenzij voor zover het van toepassing kan zijn op een interne maatregel? Of
 - 1.2 heeft Gibraltar, gelet op artikel 355, lid 3, VWEU, binnen de Europese Unie de constitutionele status van een ten aanzien van het Verenigd Koninkrijk autonoom grondgebied, zodat a) de uitoefening van de vrijheid van vestiging tussen Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk moet worden beschouwd als handel binnen de Unie in de zin van artikel 49 VWEU, of b) artikel 49 VWEU van toepassing is op beperkingen van de uitoefening van de vrijheid van vestiging door onderdanen van het Verenigd Koninkrijk in Gibraltar (als een afzonderlijke entiteit)? Of

- 1.3 moet Gibraltar worden beschouwd als een derde land of gebied, zodat het Unierecht enkel geldt voor transacties tussen beide in gevallen waarin het Unierecht gevolgen heeft tussen een lidstaat en een derde staat? Of
- 1.4 moet de constitutionele verhouding tussen Gibraltar en het Verenigd Koninkrijk nog anders worden gekwalificeerd met het oog op artikel 49 VWEU?
2. Verschilt het antwoord op bovenstaande vragen wanneer zij worden onderzocht in het licht van artikel 63 VWEU (en dus het vrije verkeer van kapitaal) in plaats van artikel 49 VWEU, en zo ja, in welke zin?

Beroep ingesteld op 12 april 2016 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-202/16)

(2016/C 200/20)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Patakia en E. Sanfrutos Cano)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Helleense Republiek, door de gebrekkige functionering te dulden van de afvalstortplaats van Temploni, die niet voldoet aan de voorwaarden en vereisten van de milieuregeling van de Unie die is vervat in artikel 13 van richtlijn 2008/98/EG ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen, en in de artikelen 8, onder a), en 11, lid 1, van richtlijn 99/31/EG ⁽²⁾ betreffende het storten van afvalstoffen, alsmede in bijlage I daarbij, de krachtens deze bepalingen op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1. De onderhavige zaak betreft de niet-nakoming, door de Helleense Republiek, van de verplichtingen die op haar rusten krachtens artikel 13 van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen, en krachtens de artikelen 8, onder a), en 11, lid 1, van richtlijn 99/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen, alsmede krachtens bijlage I daarbij. De schending van deze bepalingen betreft de functionering van de afvalstortplaats van Temploni op Corfu.
2. Voorwerp van het onderhavige beroep zijn de gebrekkige functionering van de afvalstortplaats van Temploni en de schadelijke milieugevolgen ervan, samen met het verzuim van de Griekse autoriteiten om de noodzakelijke, maatregelen vast te stellen als voorzien in de Europese regelgeving, opdat de afvalstortplaats met volledige inachtneming van de voorwaarden en de vereisten van de milieuregeling van de Unie kan functioneren.
3. De Commissie heeft tijdens de niet-nakomingprocedure gewezen op een reeks problemen betreffende het slecht functioneren van de afvalstortplaats, welke bij verschillende door de bevoegde Griekse autoriteiten verrichte inspecties ter plaatse tussen 2009 en 2012 zijn vastgesteld.